

indgaaende Overvejelse af det ærede Tings Medlemmer. Ordføreren for Forslagsstillerne har klart motiveret Forslaget, og jeg har søgt at supplere, hvad der er Meningen, og jeg kan ikke sige andet, end at de Tanker, der ere fremsatte, sandelig ere af den Natur, at man ikke behøver at være bange for dem, thi de indeholde en saa stor Retfærdighed og Villighed, at enhver, der har Interesse for at løse Arbejderspørgsmaalet eller søger at bidrage til den økonomiske Forvirrings Redegørelse og Bedrøsting her hjemme, maa gaa med hertil. Se vi, hvorledes Tilstanden er for Djebliffet ude omkring, saa vil ingen, som kender noget til de haandværksmæssige og industrielle Forhold i det hele, kunne benægte, at der er en Stilstand over alt, at vi alle lide under en økonomisk Misere. Der er saa godt som intet Arbejde, og hvorfor? Fordi den store Masse af Befolkningen ikke ejer nogen Købeevne og ikke har Raad til at købe noget af det, de have været med til at frembringe, og hvorfor have de ikke Raad dertil? Fordi det betalte sig saa daarlig, den Gang de lavede saa mange Ting, at de ikke vare i Stand til at købe det. Derfor er der Stilstand, i alt Fald er det en meget væsentlig Årsag, Hovedårsagen dertil. Det er ogsaa erkendt af vore Nationaløkonomer; det er ikke saa længe siden, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) skrev Bladartikler om dette Spørgsmaal og sagde: Vi maa højne Købeevnen hos den almindelige Del af Befolkningen, der ligger Ondet. Det er ogsaa det, vi ville forsøge paa ved igennem dette lille Lovforslag at garantere Befolkningen, som skal arbejde, en vis Indtægt. Jeg haaber, at de Herrer ville være med dertil.

G. Sprensen: Jeg hører til dem, der mene, at der ikke vil være nogen Vanskelighed for Kommuner ved, som det er forudsat i Lovforslaget, at fastsætte et Minimum for Arbejdslønnen ved Bortlicitationen af større kommunale Arbejder. Jeg mener tværtimod, at det vil være heldigt for Kommunerne, heldigt for de Arbejder, der skulle udføres, og at det vil bringe en Stabilitet i disse Arbejder, som nu ofte savnes ved Licitationsarbejder. Naar man gaar til Licitation, saa er det jo navnlig, naar der

er Tale om store Jordarbejder ved Op- mudringer og andre Havnearbejder, som for Tiden adskillige Kommuner ere beskæftigede med for at skaffe Dybde i Havnene eller mere Bolværksplads, eller ved Nedlæggelse af Vandrør, naar der skal opføres ny Vandværker o. s. v. Det er jo Arbejder, der udtræve et meget stort Antal Daglønsarbejdere, og ved hvilke Entreprenøren derfor, naar han skal indgive sit Tilbud og lave sit Overflag, i særlig Grad maa tage Hensyn til, for hvilken Dagløn han kan faa vedkommende Arbejde udført. Da Kommunerne nu ved Licitationer, som det blev fremhævet af det ærede Medlem fra Nykøbing (Årsgaard), opstille en Mængde Betingelser, kunne de jo samtidig opstille den Betingelse, at Daglønnen ved de Arbejder, der er Tale om, ikke maa gaa under den og den bestemte Pris, som det jo slet ikke vil være saa vanskeligt for Kommunerne at udfinde. Det Udvalg, der har dermed at gøre, eller vedkommende Byraad — det er jo Almindelighed Byraadene, der have med saadanne Ting at gøre — vil uden Vanskelighed kunne fastsætte en saadan Minimumløn, thi de have jo en fast Dagløn til deres sædvanlige Arbejder, og man ved jo da ogsaa, hvad der til en given Tid er den almindelige Dagløn, som med Rimelighed kan fastsættes i Licitationsbetingelser, som virkelig ofte indeholde mange stærkende og indskrænkende Bestemmelser. Naar dette Hovedpunkt er slaaet fast i Betingelserne, saa ved Entreprenøren, at det nytter ikke at spekulere i Arbejdslønnen. Han vil da ikke kunne ræsonnere som saa: gaunste vist er den almindelige Dagløn for Djebliffet noget for høj, men jeg skal nok faa den ned, en hel Del lavere, og paa den anden Side behøver han ikke at frygte for, at de, der konkurrere med ham, ville tage saadanne Hensyn. Naar dette Hovedpunkt er slaaet fast, saa at Entreprenøren ved, hvad han kan beregne som Dagløn, ville Kommunerne ogsaa slippe for Tilbud, som de nu ofte faa fra Entreprenører, der vel indgive meget billige Tilbud, men gøre det i Haab om at faa Daglønnen trykket ned senere, naar Arbejdet er kommet i Gang. Det er jo ofte vanskeligt for Kommunerne at refusere saadanne Tilbud, thi de skulle tage finansielle Hensyn, og refusere de, saa hedder det siden: den Mand tilbød at overtage Ar-